

Contra la dictadura dels banquers i les retallades de les despeses socials

Estendre el 15-M amb noves mobilitzacions que preparin una gran vaga general

Des del diumenge 15 de maig desenes de milers de persones han omplert els carrers de nombroses ciutats de l'Estat espanyol en constants concentracions, manifestacions i assemblees massives. La força, la decisió i l'empenta amb la qual milers de joves han irromput en l'escena política deixant clares les seves ànsies de participació, desafiant els intents de desallotjament de les acampades i les prohibicions per impedir l'exercici al dret de manifestació i expressió, i la seva resistència exemplar front la brutalitat policial a Barcelona, s'han convertit en una tremenda referència de lluita. Un moviment que ja ha traspasat les fronteres de l'Estat espanyol i que contagia a altres països on s'estan realitzant demostracions massives imitant el 15-M: Grècia i França són l'avantguarda, però no trigaran molt a sumar-se altres.

Enfront de tots aquells que vénen plantejant que el problema és la falta de consciència i d'espiritu de rebel·lia, aquestes mobilitzacions són un exemple concret en el sentit contrari.

UNA LLUITA ANTICAPITALISTA

Aquest moviment ha posat de manifest les ànsies de debatre i defensar una alternativa a aquesta societat injusta on una minoria de multimilionaris es lucra a costa de l'empobriment de la majoria. Arreu de tot l'Estat, els centenars de concentracions, manifestacions i assemblees, incloses les assemblees populars que s'han realitzat en nombrosos barris de les grans ciutats, han donat testimoni d'una repulsa general contra els banquers i el poder financer, contra les mesures antisocials adoptades pel govern, a favor de reivindicacions que posen l'accent en la lluita contra la desocupació, per un habitatge digne, per l'increment del SMI, per una educació i sanitat públiques de qualitat, contra la corrupció de les institucions del capitalisme... En aquestes setmanes d'accions al carrer ha quedat clar el fort caràcter d'esquerres i anticapitalista de la majoria dels quals hem participat en elles.

Si això ha estat el que ha ocorregut en la pràctica, no és menys cert que en algunes reunions s'han po-

gut escoltar comentaris i intervencions contra la "política" en general. Molts d'aquests prejudicis responen a la frustració amb la política oficial, inclos el complet desengany amb el govern del PSOE que ha capitulat als dictats dels poders econòmics i la forta crítica cap als sindicats majoritaris per la seva estratègia de desmobilització i pactes amb la patronal. Encara que és lògic que en aquestes fases inicials una part dels joves que participen en les assemblees tingui prevenció contra els intents de manipulació, cal insistir que aquest moviment té un clar caràcter polític d'esquerres.

De fet, l'experiència ho ha deixat bé clar. Com es pot parlar de que aquest moviment és apolític quan la dreta, el PP i CiU, han promogut la repressió policial per desallotjar als joves que ocupaven la Plaça Catalunya o la Porta del Sol? La dreta és l'enemiga declarada de la joventut i de la classe obrera; maquillar aquesta realitat o simplement amagar-la, no la nega en absolut. Les manifestacions i assemblees d'aquesta setmana el que han posat en relleu és que fa falta una política que de debò defensi els interessos de la majoria, que de debò lluiti consequentment contra les injustícies del sistema, que organitzi a la joventut i els treballadors per transformar la societat. La plataforma reivindicativa aprovada en nombroses assemblees com Málaga, Sevilla, Barcelona i en molts barris de Madrid són un bon exemple en aquest sentit.

En el moviment 15-M participen milers de joves i treballadors que estan organitzats políticament en l'esquerra i això no hauria de constituir cap problema. En un moviment tan massiu com aquest totes les idees estan a discussió i ningú hauria de tenir por al debat democràtic; ningú ha de tutelar-lo, i molt menys pretendre decidir quines idees s'han d'escoltar o no, què s'ha de llegir o no; com han fet alguns individus que han tractat d'impedir la difusió de pamflets amb el pretext de que aquest moviment és "apolític". Sabem el molt que ens ha costat conquerir els drets de llibertat d'expressió, reunió i organització. Els hi vam arrencar a la dictadura i la repre-

sió policial en una dura batalla. I aquests drets són patrimoni de tots i hem de defensar-los. Si lluitem per l'autèntica democràcia real, hem de ser conscients que en el moviment tots podem debatre, escoltar i decidir sense que ningú ens coarti. Que ningú reprimeixi el dret de tots a manifestar els seus punts de vista, incloses les organitzacions d'esquerrades que recolzen lleialment el moviment amb un programa anticapitalista i revolucionari.

CONTINUAR LES MOBILITZACIONS I CONFLUIR EN UNA GRAN VAGA GENERAL

La decisió de realitzar assemblees als barris necessita reforçar-se amb accions massives. La convocatòria de mobilitzacions estatals pel 19 de juny és un pas endavant per donar continuïtat a la lluita incorporant a nous sectors. Però al mateix temps hem de plantejar-nos un objectiu més ambiciós per aconseguir les reivindicacions plantejades pel moviment. Des del Corrent Marxista Militant creiem que és necessari fer una crida concreta a la classe obrera a sumar-se a la mobilització, arribant a centenars de polígons industrials i empreses com ja s'està fent en moltes ciutats, i promoure l'organització d'una nova vaga general. Aquestes propostes han estat aprovades per unanimitat en l'Assemblea del 15-M a Màlaga, i recolzades en altres com les de València, Tarragona, Sevilla, Vitòria, Almeria, Sagunt, etc.

Després de les eleccions del 22-M ha quedat clar que el govern es prepara per engegar nous atacs i

mesures d'ajust contra la majoria de la població en sintonia amb les exigències de la gran banca, la CEOE, el FMI i la UE. El mateix ocurrerà en el cas que el PP guanyi les properes eleccions generals: les receptes de retallades salvatges de la despesa social, noves privatitzacions i contrarreformas laborals estarán a l'ordre del dia de manera immediata. Les brutals retallades socials de CiU són el principi de més i més atacs. Si volem parar els atacs contra la majoria, si volem fer realitat les demandes defensades en les assemblees i concentracions, hem de començar per parar la vida social i econòmica de tot l'Estat espanyol. Per això és fonamental exigir als dirigents sindicals de CCOO i UGT que trenquin amb la política de "pau social", que no signin més pactes amb la patronal, i impulsin una gran vaga general en coordinació amb el moviment 15-M i la resta d'organitzacions sindicals i polítiques de l'esquerra.

Una proposta semblant, difosa massivament, despertaria el suport entusiasta de la classe treballadora, i de desenes de milers de delegats sindicals i afiliats dels grans sindicats que també estan molt descontents amb la política dels seus dirigents. L'entrada en escena del moviment obrer organitzat és la clau, i reforçaria enormement la lluita iniciada com demostren les experiències de França, Portugal, Grècia i el món àrab.

Som la majoria, junts i units podem transformar la societat!

- **Prou d'atacs** contra la joventut, les famílies treballadores, els aturats i els pensionistes. Ni contrarreforma laboral ni contrarreforma de les jubilacions.
- **No a les retallades pressupostàries** en sanitat, educació i en les prestacions socials. Si que hi ha diners, i molts. Nacionalització de la banca per promoure un pla de xoc en obres públiques i infraestructures, sanitat, educació i donar ocupacions a milions de treballadors i joves en atur!
- **Per un habitatge digne per a tots!** Nacionalització de les grans constructors i immobiliàries i creació d'un gran parc públic d'habitatges en lloguer a un preu no superior al 10% del SMI.
- **En defensa dels aturats!** Subsidi de desocupació indefinida d'1.100 € al mes. Reducció de la jornada laboral a 35 hores setmanals sense reducció salarial.
- **No a la privatització de la sanitat, educació i empreses públiques.** Renacionalització de les empreses públiques privatitzades (Telefónica, Repsol, etc) i defensa de tots els llocs de treball.
- **Increment dràstic dels impostos als rics.** Confiscar els patrimonis de les grans empreses i milionaris que defrauden.
- **No a la retallada dels drets democràtics.** Plena llibertat de reunió, manifestació i expressió. **Prou de repressió contra la joventut.**

Contacta amb el Corrent Marxista Militant i defensa amb nosaltres aquestes idees

elmilitante@elmilitante.net

[www.
militant.
cat](http://www.militant.cat)